მშვიდობით, მშობლიურო უნივერსიტეტო!

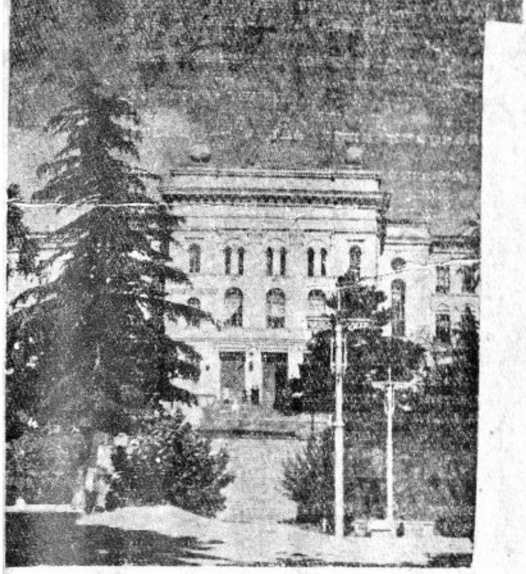

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

თბილისის უნივერსიტეტი

№ 24 (377)
2 ივლისი, ორშაბათი, 1962 წ.
ფასი 2 კაპ.

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პარტიული კომიტეტის, რექტორატის, კომკავშირის კომიტეტის, ადგილკომისა და პროფკომის ორგანო

ТБИЛИСИС УНИВЕРСИТЕТИ — Орган Парткома, Ректората, Комитета ЛКСМ, Месткома и Профкома Тбилисского Государственного Университета

გზა დაგელოცოთ!

თვალის დახამხამებასავით სწრაფად გაფრინდა ხუთი წელი. სწავლისა და დავაჟკაცების ხუთი ნათელი საფეხური დაძლიეთ და ახლა დიდი ცხოვრების ზღურბლზე დგახართ.

ყოველივე ეს უკვე მერამდენედ მეორდება და მაინც ძნელი დასაჯერებელია. თითქოს გუშინ იყო, პირველ გამოცდაზე რომ გახვედით, აკანკალებული ხმით რომ ამუქებდით პირველ საკითხებს. დღეს კი თქვენი ხმა უკვე დაბეჯითებით ჟღერს, მხოლოდ უნივერსიტეტთან განშორების სინანული თუ შეათრთოლებს ოდნავ.

ბევრნი იყავით. ყოველ თქვენგანს საკუთარი ხასიათი ჰქონდა, ერთმანეთისაგან განსხვავებული. მაგრამ ამავე დროს თქვენში იყო რაღაც საერთოც: ის სპეტაკი მეგობრობა, ის წრფელი სიყვარული, რომელიც თქვენ გაკავშირებდათ, ჩვენც — უფროსებსაც დიდ სიხარულს გვგვრიდა.

რა არ გადაგხდათ ამ ხუთ წელიწადში. რამდენ ახალს გაეცანით, ნახეთ, მოისმინეთ. ლექცია—სემინარები, სასწავლო და საწარმოო პრაქტიკა, საკურსო და სადიპლომო შრომები, შორი მოგზაურობა, ისტორიული მუზეუმები თუ ბოტანიკური ბაღები, ბალტიის ზღვის სანაპიროები თუ კავკასიონის მიუწვდომელი მწვერვალები, შეხვედრები და სასესიო ქრიამული — ყველაფერი თან სდევდა და ხელს უწყობდა თქვენს ზრდას.

თუ სწავლის პირველ წლებში უცხოური სამკერდე ნიშნები გიტაცებდათ, უკანასკნელ წელს ყველა თქვენგანი სიხარულით შეეგება ჩვენი უნივერსიტეტის სამახსოვრო ნიშანს, რომელზედაც გამოსახულია შველი თავისი ნუკრით. ეს ემბლემა ყოველთვის მოგაგონებთ თქვენს აღმზრდელ კერას.

მალე თქვენს მკერდზე კიდევ ერთი ახალი ნიშანი გაბრწყინდება — უნივერსიტეტდამთავრებული სპეციალისტის ნიშანი. თქვენ გახსოვთ ამ ნიშნით მკერდდამშვენებულთა მრავალი თაობის შეხვედრები ჩვენი მეცნიერების ტაძრის თაღებქვეშ. გისურვებთ თქვენც ისევე სასიქადულოდ გეპატაკოთ თქვენი მიღწევების შესახებ, როგორც მათ უპატაკეს თავის აღმზრდელებს.

გისურვებთ სახელოვნად გევლოთ წინ გაშლილ გზებზე — ფართო შარაგზა იქნება ის, თუ ვიწრო, გაუკვალავი ბილიკი. რაც მეტი სიძნელეების გადალახვა მოგიხდებათ და სხვებისთვის გზის გამკაფავი გახდებით, მით მეტ ხალისსა და სიხარულს შეგმატებთ თქვენ მიერ განვლილი მანძილი. ოღონდ სადაც უნდა მოხვდეთ, მუდამ გახსოვდეთ მშობლიური უნივერსიტეტი, ყველგან ეცადეთ თქვენი მოღვაწეობით ახალი შუქი შემატოთ მის შარავანდედს.

გზა მშვიდობისა, ძვირფასო მეგობრებო!

პროფ. ქსენია ცხაკაია

გალაკტიონ ტაბიძე

ისევ ახალგაზრდობას

ცხოვრების ზღვაზე მენავეს
ტალღა სცემს ხმაონავარი,
სულის სიმტკიცე აქ
გმართებს, —
აი, რა არის მთავარი.
მეცნიერება კი მზეა,
ფუძეა, მტკიცე ჭავარი.
შრომა, ცოდნა და სიმართლე —
გწამდეს, ესაა მთავარი.

თუ ადამიანს გეტყვიან,
მასზე ძვირფასი რა არის.
სახელი ადამიანის —
აი, რა არის მთავარი.
გეკაფოთ — რაც ულრანია,
აგევსოთ — რაც ხარვეზია.
სამშობლო არ დაივიწყოთ,
სამშობლო — უმთავრესია.

ლამაზ მოგონებად დარჩება

დავამთავრე უნივერსიტეტი და ერთგვარი გულისტკივილი მიმყვება თან. ეს გულისტკივილი რისამე წყენას როდი გამოხატავს, მას მშობლიურ კერასთან განშორების სინანული იწვევს.

რა არ ვნახეთ, რა არ განვიცადეთ ამ ხუთი წლის მანძილზე თეთრ ტაძარში...

უპირველეს ყოვლისა, გამოცდების ციებ-ცხელებასთან დაკავშირებული იმდენი სიტკბოცა და სიმწარეც, სამეცნიერო კონფერენციებსა თუ ხესიებზე გაგონილი ყოველი ახალი აზრი, ახალი შთაგონება და მით გამოწვეული სიხარული; სასწავლო საგნები, ლექტორები, აუდიტორიები, ცხარე კამათი ათასნაირ საკითხებზე და, ვინ მოთვლის, კიდევ რამდენი რამ.

ახლა, როცა ბოლო დღეებს ვატარებთ უნივერსიტეტში, თვალს ვავლებთ განვლილ პერიოდს.-. თურმე რა სწრაფად გასულან წლები, თურმე როგორ გავიზარდენით, ჩვენ ახლა ცხოვრების ასპარეზზე დამოუკიდებელი მოღვაწეობა უნდა შევვეძლოს.

მე თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის კავკასიურ ენათა განყოფილების კურსდამთავრებული მქვია. ვამაყობ ამ წოდებით და მომწონს კიდეც იგი. მე მიყვარს ჩემი სპეციალობა, ყურადღებით ვადევნებ თვალს მის ახალ აღმოჩენებსა და მიღწევებს. ჩემი ოცნებაა გავაკეთო თუნდაც სულ მცირედი რაღაც, ოღონდ კი გავაკეთო. მეცნიერების გზა მეტად რთულია და ძნელი, მაგრამ ჩვენს ნიჭიერ ჭაბუკებს და ქალიშვილებს შესწევთ ამ დაბრკოლებათა გადალახვის უნარი, მათი უშრეტი ენერგია და შრომისმოყვარეობა ყველაფერს დაძლევს.

უნივერსიტეტის ყველა სტუდენტს ჩემი ფაკულტეტის კურსდამთავრებულთა სახელით ვუსურვებთ ახალ-ახალ მიღწევებს; დაე, მათი გზა სულ ვარდებითა და ფრიადებით ყოფილიყოს მოფენილი!

იზა ჩატლაძე

წარმატებებით, მერაბ!

...მიხეილ ბოტვინიკმა ხელი გაუწოდა გამარჯვებულს და მიულოცა.

მეორე დღეს მსოფლიო ჩემპიონმა საქართველოს მოჭადრაკეებსა და ჭადრაკის მოყვარულებს განუცხადა, რომ მერაბ თხელიძე უდაოდ პერსპექტიული მოჭადრაკეა და მისგან ბევრს უნდა მოველოდეთო.

მსოფლიო ჩემპიონების, მათ შორის, ალბათ, ყველაზე მეტად მიხეილ ბოტვინიკის ნათქვამი ზუსტი და მართალია.

— ძალიან მოხარული ვარ, ძალიან! — არ ფარავდა მერაბი.

მართლაც, ადვილი საქმე როდია, რვა დაფაზე ერთდროულ სეანსში მსოფლიო ჩემპიონის დამარცხება. იგი ხომ ხშირად წაუგებლად იბრძვის 30-40 მოწინააღმდეგესთან.

მერაბ თხელიძე ამ ხუთი წლის წინათ გამაცნეს ჩემმა მეგობრებმა — მოჭადრაკეებმა თამაზ და რევაზ კიკიანებმა. მერაბმა ოქროს მედლით დაამთავრა თბილისის I საშუალო სკოლა. ამ დროს უკვე პირველთანრიგოსანი მოჭადრაკე იყო და ულოცავდნენ საქართველოს ჩემპიონობას ჭაბუკთა შორის.

მოუსვენარი, მუდამ მომღიმარი, სუსტი აგებულების მერაბი ვერ ფარავდა ენერგიასა და ნებისყოფას. ჩვენს მეგობრულ საუბრებში ყოველთვის თავს იჩენდა მისი ინტერესების ფართო სფერო, მისი ინტელექტი და ლოგიკური აზროვნების უნარი. საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ მისი არჩევანი სწორი და ზომიერი

იყო — იგი მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის სტუდენტი გახდა.

პროფესორ-მასწავლებლები უაღრესად კმაყოფილნი არიან მისით. შრომისმოყვარე, ნათელი გონების ახალგაზრდა — წლიდან წლამდე ფრიადოსანი. წარჩინებით სწავლა ყველგან ძნელია, მაგრამ მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტზე—განსაკუთრებით.

წარმატებები მოიპოვა ჭადრაკშიც. 1957 წლიდან რეგულარულად მონაწილეობს თბილისისა და საქართველოს პირველობებზე, აგრეთვე ჭაბუკთა საკავშირო გუნდურ პირველობებზე. იგი ორჯერ გახდა ჩვენი უნივერსიტეტის ჩემპიონი, 1961 წლის იანვარში კი სტუდენტთა საკავშირო პირველობის ნახევარფინალში წარმატებისათვის ოსტატობის კანდიდატის საპატიო წოდება მიანიჭეს.

ამ მოკლე ხანში მან მონაწილეობა მიიღო ამხანაგურ შეხვედრებში — საქართველო-ბელორუსია და საქართველო-სომხეთი. მერაბი საქართველოს ნაკრები გუნდის წევრია და გადის სპეციალურ წვრთნას სსრკ ხალხთა მომავალ სპარტაკიადაში მონაწილეობისათვის.

იგი ამავე დროს წვრთნის მისი მშობლიური სკოლის ნორჩ მოჭადრაკეებს. მოზარდებმა გარკვეული წარმატებები უკვე მოიპოვეს — ზუგდიდში გამართულ საქართველოს პირველობაზე სკოლის გუნდებს შორის 1961 წელს მათ I ადგილი დაიკავეს და შვიდი პრიზიდან 5 მოიპოვეს.

კარგი ამხანაგი, კარგი ორგანიზატორი, ნიჭიერი სპორტსმენი — ასეთია მერაბი.

ფრიადზე დაიცვა სადიპლომო ნაშრომი, ასევე კარგად ჩააბარა სახელმწიფო გამოცდები.

სიხარულით გავიგეთ, რომ მერაბ თხელიძეს მიეცა რეკომენდაცია ასპირანტურაში დასატოვებლად.

წარმატებით გევლოს, მერაბ, ცხოვრების დიდ შარაგზაზე.

ჯუმბერ თითმერია

წინ დიდი ცხოვრებაა!

იურისტის პროფესია ჯერ კიდევ სკოლაში შეიყვარა, კითხულობდა ბევრს, აინტერესებდა ყველაფერი. წიგნების კარადებს მხატვრული და იურიდიული ლიტერატურით ავსებდა.

1957 წლის 25 ივნისი: ამ დღეს პირველად პედაგოგებმა და სკოლის ამხანაგებმა მიულოცეს ბიძინა ფხალაძეს საშუალო სკოლის ოქროს მედლით დამთავრება.

ბიძინას მიზანს წინ არაფერი გადაეღობა და იმავე წელს მისი გვარი იურიდიული ფაკულტეტის პირველკურსელ სტუდენტთა სიაში აღმოჩნდა.

მეტად საინტერესო და ბევრის მთქმელია ბიძინას მიერ გატარებული სტუდენტობის 5 წელი.

ფაკულტეტზე ყველა იცნობს, ყველას უყვარს, ყველა აფასებს და ყოველივე ეს მხოლოდ ფრიადებზე სწავლით კი არ დაიმსახურა, არამედ საზოგადოებრივი საქმისადმი მეყათი დამოკიდებულებითაც.

პირველი კურსიდანვე ჩაება იგი ჯერ ფაკულტეტის, შემდეგ კი უნივერსიტეტის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, მუშაობდა ფაკულტეტის ალკკ ბიუროს წევრად, სტუდენტთა სამეცნიერო წრის თავმჯდომარედ, შემდეგ კი მთელი ორი წლის განმავლობაში იყო სტუდენტთა საუნივერსიტეტო სამეცნიერო საზოგადოების საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე.

იტაცებდა სისხლის სამართლის მეცნიერება, ამიტომ იყო, რომ მის მიერ წაკითხული მოხსენებები ყველგან — თბილისსა თუ ლენინგრადში, მოსკოვსა თუ ლვოვში სტუდენტთა დიდ მოწონებას იმსახურებდა.

და, აი 1962 წლის 25 ივნისს ბიძინამ უკანასკნელი სახელმწიფო გამოცდაც წარმატებით ჩააბარა, ახლა მისი სახით ჩვენს სამშობლოს კიდევ ერთი კარგი სპეციალისტი შეემატა და ყველას სჯერა, რომ იგი ახალ-ახალ წარმატებებს მიაღწევს.

როლანდ ცერცვაძე

„დაისი" — მღერიან ჩვენი სტუდენტები

პრემიერები კიდევ მოგველის

ეს არაჩვეულებრივი სპექტაკლი ბევრი მაყურებლისათვის ფარდის გახსნამდე დაიწყო. სავარძლებზე მზრუნველი ხელით დალაგებულმა პროგრამებმა თავიდანვე სათანადო განწყობილება შეუქმნა მათ. პროგრამა იუწყებოდა, რომ ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის თეატრში წარმოდგენილი იქნება „დაისი". თეატრს ამ ოპერის დადგმის დიდი ტრადიცია აქვს და ძნელია იპოვო ისეთი კაცი საქართველოში, რომელმაც ზაქარია ფალიაშვილის გენიალური ქმნილება თითქმის ზეპირად არ იცოდეს. მიუხედავად ამისა, მაყურებლები მაინც ღელავდნენ. ღელავდნენ იმიტომ, რომ ამჯერად „დაისს" თბილისის უნივერსიტეტის თვითშემოქმედებითი კოლექტივი დგამდა.

დიახ, მაყურებლები შემსრულებლებთან ერთად ღელავდნენ, მაგრამ პირველივე აკორდებმა გაფანტეს ეჭვი. დაძაბული სიჩუმე მქუხარე ტაშმა შეცვალა. უვერტიურა, თითოეული სოლისტის გამოსვლა, ქორეოგრაფიული ნომრები — ყველაფერი იმაზე მეტყველებდა, რომ დაძლეულია სერიოზული გამოცდა. შეფასება კი, რა თქმა უნდა, ფრთხილი უნდა იყოს და, აი რატომ: ჩვენს წინაშე წარმოდგა არა ლ. კვანტალიანი — გერმანული ენის კათედრის მასწავლებელი, როგორც პროგრამაში იყო აღნიშნული, არამედ ნამდვილი მარო — ნაზი და გულთბილი შეყვარებული ქალიშვილი. დიდმა მუსიკალობამ, ხმის შესანიშნავმა ტემბრმა საშუალება მისცეს ფილოლოგიის ფაკულტეტის I კურსის სტუდენტ გ. ნესტერენკოს ოსტატურად შეესრულებინა ნანოს რთული პარტია. მალხაზის როლი, როგორც ვოკალური, ისე სცენიური თვალსაზრისით, ბრწყინვალედ განახორციელა ისტორიის ფაკულტეტის ლაბორანტმა გ. ზედგინიძემ, ხოლო კიაზოს როლში ჩვეული ოსტატობით გამოვიდა გერმანული ენის კათედრის მასწავლებელი თ. ჩოჩუა. მაყურებლებმა დამსახურებულად დააჯილდოვეს მქუხარე ტაშით ცანგალას პარტიის შემსრულებელი თ. ნოზაძე (ფილოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტი). კარგი შთაბეჭდილება დატოვა იურიდიული ფაკულტეტის სტუდენტმა ა. ციციაშვილმა ტიტოს როლში.

ოსტატურად შესრულებულმა მსუბუქმა დეკორაციებმა, დამდგმელი რეჟისორის — გ. გაჩეჩილაძის, დირიჟორის ასისტენტ გ. მუნჯიშვილის, ქორეოგრაფ რ. ჭოხონელიძისა და სხვათა უანგარო მუშაობამ.

უნივერსიტეტის სახალხო ოპერას

იმ დღეს

გუნდმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა. თვითშემოქმედებითი კოლექტივიდან ასეთი ხმაშეწყობილი ანსამბლის შექმნა, რა თქმა უნდა, ქორმეისტერ გ. ბაქრაძის დიდი დამსახურებაა. არანაკლებ რთული იყო/ორკესტრთან მუშაობა. ვახტანგ ფალიაშვილმა, როგორც ჩანს, ტიტანური შრომა შეალია ამ საქმეს, სანამ გამოძერწავდა ყოველ ნოტას და შექმნიდა ისეთ კოლექტივს, რომლის შესახებაც თამამად შეიძლება ითქვას: მას ძალუძს მომავალში ყოველგვარი სიძნელის დაძლევა!

მცირე „ლაფსუსები", რომლებიც გამოუცდელობისა თუ მღელვარების გამო აქა-იქ მაინც იჩენდა თავს, მხედველობაში მისაღები არ არის. მათი გამოსწორება ადვილია, საამისო დროც არის და შესაძლებლობაც. წინ ბევრი სამუშაოა. ხელოვნების ოსტატები დახმარებას არ დაიშურებენ, როგორც ამჯერადაც მოხდა. ხომ ცხადია, რომ სპექტაკლის წრმატებას დიდად შეუწყო ხელი ო. ლითანიშვილის მიერ წინ კიდევ ერთი დიდი გამოცდა ელის — მოსკოვი. შეიძლება ამთავითვე დაბეჯითებით ითქვას, რომ ნიჭიერი ახალგაზრდა მსახიობები იქაც წარმატებას მიაღწევენ.

გავა წლები და ამ კოლექტივს შეაფასებენ მთელი სიმკაცრით, სიტყვა „თვითშემოქმედების" ხსენების გარეშე, შედეგი კი მაშინაც ბრწყინვალე იქნება. ასე მსჯელობის უფლებას პრემიერა გვაძლევს. იგი იმის საწინდარიცაა, რომ წინ კიდევ ბევრი პრემიერა მოგველის!

...როდესაც ფარდა დაეშვა, აღფრთოვანებული, ფრთაშესხმული ახალგაზრდა შემსრულებლები და მათი სამხატვრო ხელმძღვანელი ვახტანგ ფალიაშვილი მადლობით ართმევდნენ ერთმანეთს ხელს. მეც შორიდან გულწრფელად ვუერთდებოდი მათ. ვსარგებლობ შემთხვევით და ამ პატარა წერილის საშუალებით მაგრად ვართმევ ხელს მთელ ნიჭიერ კოლექტივს.

მ. ნაზიშვილი

ვღელავ. არ ვიცი ჩემი სიხარული როგორ გამოვხატო. სპექტაკლმა წარმატებით ჩაიარა. ამ მიღწევას ხანგრძლივი და დაუღალავი მუშაობა უძღოდა წინ. დიდ გამარჯვებაში ყველა მონაწილეს მიუძღვის წვლილი. განსაკუთრებით იმარჯვა სტუდენტთა პროფკომმა ნოდარ ნონიკაშვილის ხელმძღვანელობით. უღრმესი მადლობა დოცენტ შ. გაბილაიას დიდი დახმარებისათვის...

ვახტანგ ფალიაშვილი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე.

სურათზე: ოპერა „დაისის" მონაწილენი.

ფოტო ბ. გოგოხიასი

კვლავ სიხარული

უნივერსიტეტის სიმფონიურმა ორკესტრმა თავისი არსებობის მანძილზე ბევრჯერ გაახარა თავისი მრავალრიცხოვანი მსმენელი. მისი რეპერტუარი დღითიდღე იზრდებოდა და იხვეწებოდა. მასში შედის მრავალი სიმფონიური ნაწარმოები, საოპერო არია, დუეტი. მომღერალთა გუნდთან და სოლისტებთან ერთად ორკესტრს შესრულებული აქვს ნაწყვეტები და მთელი მოქმედებები ოპერებიდან.

წარმატება წარმატებას მოჰყვა, ორკესტრი იმდენად გაიზარდა, რომ შეიძლებოდა მეტის გაკეთება. და გადაწყდა ზ. ფალიაშვილის უკვდავი „დაისის" დადგმა.

დიდი ხანი არაა, რაც მუსიკოსებმა, მომღერლებმა, სოლისტებმა და მოცეკვავეებმა დაიწყეს მეცადინეობა. ბევრს ეს ამბავი აეჭვებდა. სკეპტიკოსები იყვნენ ორკესტრშიაც. ეს ბუნებრივიცაა. ჩვენთვის ეს იყო რთული ამოცანა. ჩვენი ორკესტრი ხომ პროფესიონალური არ არის. მუსიკოსები სხვადასხვა თეორიული და პრაქტიკული მომზადების დონეზეა. მერე ის ფაქტიც, რომ შემადგენლობა სტაბილური არ იყო. ყველაფერი ეს ართულებდა საქმეს. ჩვენ გვაძლევდა იმედს ორკესტრის საკმაო გამოცდილება, მაგრამ ეს ხომ ცალკეული საკონცერტო ნომერი ანდა ოპერის ერთ-ერთი მოქმედება არ იყო!

ამ მუშაობაში ჩაება უნივერსიტეტის ყველა მხატვრული კოლექტივი.

დიდი მუშაობა ჩაატარა ორკესტრის მხატვრულმა ხელმძღვანელმა და დირიჟორმა ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ ვახტანგ ფალიაშვილმა. მან არ დაიშურა ენერგია, გამოიჩინა საქმისადმი დიდი სიყვარული.

ორკესტრის ყოველწევრი დირიჟორის ხელმძღვანელობის ქვეშ მუშაობდა თავისი საშემსრულებლო დონის ამაღლებაზე, მუსიკალური ფრაზების დახვეწაზე და შედეგიც შესანიშნავი მივიღეთ.

ჩვენ ძალზე გვახარებს, რომ ამ სასახელო საქმეში ჩვენი, სიმფონიური ორკესტრის მუსიკოსების წვლილიც არის.

ჩვენი ამოცანაა უფრო მეტი ვიმუშაოთ, რათა ვასახელოთ ჩვენი უნივერსიტეტი, ჩვენი თვითშემოქმედება, კიდევ უფრო ავამაღლოთ ჩვენი მხატვრული დონე.

კოტე კვაჭანტირაძე

სურათზე: მარო — ლ. კვანტალიანი და მალხაზი — გ. ზედგინიძე.

დამსწრეთა შთაბეჭდილებები

პროფ. შოთა მესხია,
ისტორიის ფაკულტეტის დეკანი.

„დაისის" ასეთი წარმატება ყველას გვახარებს. დიდად ნასიამოვნები დავრჩი. ამგვარი მასიური ღონისძიება კარგა ხანია არ გაუმართავს უნივერსიტეტს, და, ეს მისასალმებელია. მონაწილეებს მომავალში უფრო დიდ გამარჯვებებს ვუსურვებ.

ნუგზარ ქავთარაძე,
საქ. ალკკ თ. ო. ორჯონიკიძის სახელობის რაიკომის პირველი მდივანი,

ადამიანისათვის, რომელსაც მცირეოდენი წვლილი მიუძღვის ამ კეთილშობილური და სასახელო საქმის შესრულებაში, დიდი სიხარულის მომგვრელია „დაისის" ასეთი წარმატება, ასეთი დიდი გამარჯვება.

მთელ კოლექტივს ვუსურვებ უფრო უკეთესად, უფრო დიდი წარმატებით ჩაეტარებინოს გამოსვლა კრემლის თეატრში.

ლუკა მაღლაფერიძე,
განათლების მუშაკთა პროფკავშირის რესპუბლიკური კომიტეტის თავმჯდომარე.

მეტი რომ არ ვთქვა — საუცხოოა. ბარაქალა ჩვენს საამაყო სტუდენტობას — ჩვენი კულტურის მომავალ მოღვაწეებს!

⊙

სურათზე: (მარცხნიდან მარჯვნივ) კიაზო — თ. ჩ ო ჩ უ ა, ნანო — გ. ნ ე ს ტ ე რ ე ნ კ ო, დირიჟორი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე ვ. ფ ა ლ ი ა შ ვ ი ლ ი, მარო — ლ. კ ვ ა ნ ტ ა ლ ი ა ნ ი, დამდგმელი რეჟისორი გ. გ ა ჩ ე ჩ ი ლ ა ძ ე, ცანგალა — თ. ნ ო ზ ა ძ ე, მალხაზი — გ. ზ ე დ გ ი ნ ი ძ ე, ტიტო — ა. ც ი ც ქ ი ა შ ვ ი ლ ი სპექტაკლის დამთავრების შემდეგ ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის თეატრში.

ფოტო გ. გოგოხიახი

⊙

ჩვენმა ნიჭიერმა ახალგაზრდობამ გაიმარჯვა

კლასიკური მუსიკა, ქართული ხალხური ცეკვები და სიმღერები — ამ გზით წარიმართა უნივერსიტეტის თვითმოქმედი კოლექტივების მუშაობა. ხოლო სიმფონიური ორკესტრის, ქორეოგრაფიული ანსამბლისა და მომღერალთა გუნდის მუშაობის გამოცდილებამ თავისთავად დასვა საკითხი სახალხო ოპერის ჩამოყალიბების შესახებ.

ზ. ფალიაშვილის ოპერა „დაისით“ ედგა ფუძე ჩვენი უნივერსიტეტის სახალხო ოპერამ. ჩვენმა თვითმოქმედმა კოლექტივებმა დაამტკიცეს, რომ მონდომებისა და ენთუზიაზმის შემთხვევაში თავისუფლად შეუძლიათ განახორციელონ ხელოვნების ძალზე რთული და სინთეზური ფორმის — ოპერის დადგმა.

სტუდენტებმა ამ ამოცანას წარმატებით გაართვეს თავი. საკმარისია ითქვას, რომ „დაისის“ გუნდი ხშირად ერთ ხმაზე მღერის, ხოლო საორკესტრო და ვოკალური პარტიების შესრულება მოითხოვს შემსრულებელთა მომზადების მაღალ პროფესიულ დონეს.

სახალხო ოპერა არსებობს საბჭოთა კავშირის ბევრ ქალაქში, იგი ყველგან წარმატებით სარგებლობს. ჩვენი უნივერსიტეტის სახალხო ოპერა მათგან იმით გამოირჩევა, რომ იგი შექმნილია საკუთარი ორკესტრის ბაზაზე, ამას მოკლებული არიან სხვები. ეს გარემოება, ერთი მხრივ, ართულებს მუშაობას, რადგან სიმფონიურმა ორკესტრმა უნდა შეძლოს შესრულება იმ რთული პარტიებისა, რომლებიც ოპერის პარტიტურაშია, ხოლო მეორე მხრივ, ადვილებს გუნდის, სოლისტებისა და მოცეკვავეთა ანსამბლის ამოცანას, რამდენადაც მათ ხშირად ეძლევათ ორკესტრთან მუშაობის შესაძლებლობა, რაც სხვა შემთხვევაში დიდ სიძნელეებთანაა დაკავშირებული.

ამიტომ, ბუნებრივია, ოპერა „დაისის“ წარმატებით დადგმაში გადამწყვეტი როლი შეასრულა საკუთარმა კარგი ტრადიციების მქონე სიმფონიურმა ორკესტრმა. თამამად შეიძლება ითქვას, რომ მან მიაღწია პროფესიონალურ დონეს (ამას ერთხმად აღნიშნავდნენ რიგასა და ლვოვში ორკესტრის მოგზაურობისას იქაური პროფესიონალი დირიჟორები).

ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ ვახტანგ ფალიაშვილმა ენერგია არ დაზოგა პროფესიულად მაღალ დონეზე აეყვანა ორკესტრის მუშაობა. ორკესტრმა მიაღწია „პიანოს“, რაც ძალზე ძნელია მრავალრიცხოვანი პროფესიული სიმფონიური ორკესტრებისთვისაც კი. ამან შესაძლებელი გახადა კომპოზიტორის ჩანაფიქრის, მუსიკალური სახეების გახსნა, „დაისის“ მოსმენისას ეს მაშინვე გვეცემა თვალში. წარმატება პირველ რიგში ამან განაპირობა.

ძალზე ახალგაზრდა კოლექტივია მომღერალთა გუნდი. მან ოპერაზე მუშაობა დაიწყო თებერვლის დამლევს. თუ მხედველობაში მივიღებთ იმას, რომ გუნდის წევრთა დიდ უმრავლესობას არ აქვს მუსიკალური განათლება, ცხადი გახდება, რა დიდი შრომა დასჭირდათ გ. ბაქრაძესა და გ. მუნჯიშვილს ესწავლებინათ მათთვის „ალიფაშა“, მეორე მოქმედების ფინალი და სხვ. გუნდი კარგად ჟღერს, მან მოკლე დროში მოახერხა დიდი საქმის გაკეთება: დაძლია „დაისი“. მომავალში მათ უნდა შეისწავლონ მუსიკალური ანბანი, სოლფეჯიო, ისინი ხომ მომავალი აღმზრდელები არიან.

განსაკუთრებული აღნიშვნის ღირსია სოლისტები. ზოგიერთ მათგანს პროფესიული განათლება აქვს და მათ მიერ ვოკალურად პარტიების დაძლევა არაა გასაკვირი (თუმცა ხშირად ხდება პირიქით!). სოლისტთა მეორე ჯგუფს ასეთი განათლება არა აქვს. ვოკალურად ყველა სოლისტმა დაძლია თავისი პარტია, ხოლო რეჟისორულად კი ვერ მოახერხა ყველამ. ეს გასაგებიცაა: რთულია ვოკალური პარტია და სცენაზე მისი შესრულება, ისიც პირველად, დიდი სიძნელეების გადალახვას მოითხოვს.

სოლისტი შემსრულებლებიდან განსაკუთრებით აღსანიშნავია ცანგალა — თ. ნოზაძე, რომელმაც კოლორიტული და ცოცხალი სახე შექმნა. მისი ცანგალა შეშურდებოდა პროფესიული თეატრის მსახიობსაც კი.

ვოკალურად და სცენურადაც კარგია გ. ნესტერენკო — ნანო. მას კარგი მონაცემები აქვს და არ იქნება გასაკვირი, რომ იგი, სათანადო მუშაობის შედეგად პროფესიული მომღერალი გახდეს (ამის მაგალითი არა ერთია ჩვენი თვითმოქმედების ისტორიაში).

სერიოზულად იმუშავეს გ. ზედგინიძემ (მალხაზი) და თ. ჩოჩუამ. მათ ლამაზი ტემბრისა და ფართე დიაპაზონის ხმები აქვთ. ვოკალურად მალხაზისა და კიაზოს პარტიების დაძლევა მათთვის არ წარმოადგენდა დიდ სიძნელეს. ამიტომ იყო, რომ მსმენელები ერთსულოვანი ტაშით აჯილდოვებდნენ მათ.

განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს მაროს პარტიის შემსრულებელი ლ. კვანტალიანი. იგი არაა პროფესიული განათლების მქონე. მაროს პარტია დღემდე არ შეუსრულებია არცერთ არაპროფესიონალს — იმდენად რთული და ძნელია იგი. ლ. კვანტალიანის სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ მან ეს წარმატებით განახორციელა. სასურველია მაროს სახის უფრო მეტად გამოსახვა მიზანსცენებითა და მოქმედებით.

ვოკალისტთა ეს წარმატება გაპირობებულია იმით, რომ ისინი მეცადინეობდნენ მაღალკვალიფიციურ და გამოცდილ პედაგოგთან — ნინო ცერცვაძესთან, რომელმაც დიდი ხანი არაა დაიწყო მათთან მუშაობა. მომავალში უნდა ველოდოთ კიდევ უფრო მეტ წარმატებებს.

მძიმე იყო რეჟისორის მდგომარეობა. ჯერ ერთი, „დაისი“ თავისი ადრეული დადგმებით ბოჭავს რეჟისორის ფანტაზიას; აქ სიახლის შეტანა ძალზე ძნელია. მეორეც, მასა და სოლისტები, რომელთაც სცენაზე სახის განხორციელების არავითარი გამოცდილება არ ჰქონდათ, ვერ ახერხებდნენ სცენაზე თავისუფლად მოქმედებას. რეჟისორ გ. გაჩეჩილაძეს პირველად მოუხდა სასცენო ხელოვნების ელემენტების ახსნა და დამუშავება სრულიად გამოუცდელ ახალგაზრდებთან. ესეც წარმატებით დაგვირგვინდა.

სრულიად ახალი გზით წავიდა ოპერის მხატვრულ გაფორმებაში ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე ო. ლითანიშვილი. ოპერის მხატვრობა არ ჰგავს ტრადიციულს. ოპერაში, რომელიც ხელოვნების ძალზე პირობითი ფორმაა, დადგმა ხშირად ხორციელდება ნატურალისტურად. მხატვარმა შექმნა თავისუფალი არე სამღერლად და სამოქმედოდ. უნდა ითქვას მხოლოდ ერთი: მისი ტექნიკურად შესრულების ხარისხი არაა მაღალი ბევრი ობიექტური მიზეზის გამო.

ქორეოგრაფმა — რესპუბლიკის დამსახურებულმა არტისტმა რ. ჭოხონელიძემ თავისებურად დადგა ქართული ცეკვები. მას გამოცდილი ქორეოგრაფიული ანსამბლი ჰყავს და ამიტომ ძნელი არ იყო მისი ოპერის რიტმში მოქცევა.

შრომა არ დაიშურეს კონცერტმეისტერებმა — ლ. სულიკაშვილმა და ი. გორდონმა. ისინი ხომ ჩვენს ქალაქში ყველაზე უფრო გამოცდილ და კვალიფიციურ კონცერტმეისტერებად ითვლებიან.

ყოველ საქმეს ჰყავს თავისი ენთუზიასტი, წამომწყები. ოპერა „დაისის“ დადგმის განხორციელებას თავდადებული შრომა, ნებისყოფა, სიძნელეების გადალახვა სჭირდებოდა. ამაში დიდი ღვაწლი მიუძღვის ნოდარ ნონიკაშვილს — უნივერსიტეტის სტუდენტთა პროფკომის თავმჯდომარეს. მან დაწყებული საქმე ბოლომდე მიიყვანა და დიდად შეუწყო ხელი უნივერსიტეტის თვითმოქმედების ისტორიაში ახალი ფურცლის ჩაწერას.

ოპერა დაიდგა. მაყურებელმა იგი კარგად მიიღო. გამოცდილება უკვე გვაქვს. ახლა ამ საქმეს განვაგრძობთ. სახალხო ოპერა ახალგაზრდობის ესთეტიკური აღზრდის მნიშვნელოვანი კერაა. უნივერსიტეტის კედლებში დაიბადა სახალხო ოპერა. ბუნებრივია, რექტორატი, პარტიული, კომკავშირული და პროფკავშირული ორგანიზაციები მომავალშიც შეუწყობენ ხელს მას შემდგომ ზრდასა და დავაჟკაცებაში.

დოც. შოთა გაგილაია

პოეზიის

არჩილ ფირცხალავა

*
* *

ატმის ტოტებზე გასულა ბავშვი,
ეთამაშება ყვავილებს ცვრიანს,
ეთამაშება ყვავილებს გაშლილს
და ცას შესცქერის ლურჯსა და მზიანს.
რა სიმაღლეზე ასულა ბავშვი,
დაბლა შიშისგან ცახცახებს დედა, —
ძირს ჩამოდით, — არ იშლის ბავშვი,
სიმღერასაც კი დასძახებს ერთხანს.
ნეტარებას ჰგვრის მაღალზე ასვლა
და ირგვლივ წყნარად აცეცებს
თვალებს,
მაღლიდან უმზერს სახლს, ეზოს,
ბაღნარს,
გზაზე მიმავალ კაცებს დ ქალებს.
მე ეს მაგონებს ბავშვობას ჩემსას,
რიდით ვუცქერდი სივრცეს, მზით
გავსილს,
როცა პირველად ვიგრძენი ქვეყნად
დაუპყრობელი სიმაღლის ფასი.
დღეს სულ სხვაგვარი თვალით ვჭვრეტ
დაღლას,
მივიწევ მაღლა, ოცნებით მთვრალი,
ისიც ვიცი, რომ მაღალზე მაღალს
ამ ქვეყნად მუდამ მოძებნის თვალი.
მივიწევ წინ და ჰაბუკურ გზნებას
მუდამ მიმშვენებს ნამუსის ქუდი
და ვიცი: ერთი ადგილის ტკეპნა
სიკვდილს თუ არა, უკანსვლას უდრის.

ნოდარ ბართაია

ბ ა ბ უ

გაცვეთილან წლები
ბაბუს ფერხთა წინა,
მყინვარწვერის ფერით
ბაბუს წვერი ბზინავს.
ახალ არყიანში
დგას ჰარძაგი მუხა,
ბაბუს ჩიბუხს ბოლი
ასდის, როგორც ბუხარს...
და ნისლივით ფანტავს
წლებში ნათოვ ფიქრებს,
შემოდგომის ქარში
ბაბუ ლონეს იკრებს.
ეტანება მზის შუქს,
გაიზამთროს იქნებ,
მისთა ფიქრთა გზაზე
მივალ, მეც გზას ვიგნებ.

გოგო მორბის პატარა

ყოველ დილით ამ ბილიკით
გოგო მორბის პატარა.
ფეხშიშველას და ღილგახსნილს
წყარო ხვდება ანკარა.
წავა, გულმკერდს გაიგრილებს,
წყალში ჩაყრის დალალებს,
იწკრიალებს წყაროს ხმაზე
სვანურ „ლილეს“ და „ლალეს“.
მუდამ ასე, ყოველ დილით,
ვიდრე მზე ცას შეღებავს,
ცელქი სიო წასჩურჩულებს
ალიონთან შეხვედრას.
შავდალალა წამოდგება
და შორ ბილიკს შეხედავს...
მე კი სადღაც მესიზმრება
შორეული შეხვედრა.

ელდარ კერძევაძე

შ ე ნ ე ლ ო დ ე ბ ი

შენ ელოდები, როგორც გაზაფხულს
ელოდებიან ნაზი ნუშები
და განშორებით შეკრთალ მაღალ
სულს
მოგონებები დაგიყუჩებენ.
რადგანაც თავი გადასდე მისთვის,
გიყვარს თუ არა, ვერც ამჩნევ უკვე
და სულში ერთხელ ჩარჩენილ
ხმისთვის
ანელებს ნაბიჯს და სუნთქვას უკლებ.
ვინ გაგამტყუნოს, თუ ზოგჯერ იჭვი
შემოგაწვება და თითქოს ჰკარგავ...
ო, ვიცი, გიჭირს, ძალიან გიჭირს
ჩუმი ლოცვები ლოდინის კართან.
მან შენით იგრძნო სიმაღლე თვისი,
გრძნობით ახედა ზეცას ნამიანს...
ნუ დაეცემი, გჯეროდეს მისი,
გჯეროდეს მისი, ო, გთხოვ ძალიან!

ს უ ლ ი ს ძ ა ხ ი ლ ი

ან შემარიგეთ, ან გამაცალეთ
ამხედრებული ვნებები მიწის...
ო, სიცოცხლეო, როგორ მაწამებ,
რა უსაშველო გენიით ვიწვი...
როგორ ხმაურობ და უცნაურობ,
რაგინდ გაძნელდეს, ჩემი ხარ, იცი...
მე შენ გიპოვი და სამკაულად
მოგიტან კაცის ვნებიან სიცილს,
სული ესწრაფის მაღალ ზენიტებს
და არ სწამს მკრთალი ჰორიზონტები...
ახლა თუ გული სათქმელს ვერ იტევს
დამრული ფიქრთა მონუმენტებით,
ცოტაც და...
მხოლოდ ერთი დარჩება...
ო, ახლა ვდგავარ ფიქრდამუხული:
დაილუპება თუ გადარჩება? —
იჭვით კითხულობს მიწის ჩურჩული.
როგორ ხმაურობ და უცნაურობ,
რაგინდ გაძნელდე, ჩემი ხარ, იცი,
მე შენ გიპოვი და სამკაულად
მოგიტან კაცის ვნებიან სიცილს:

ამირან ასანიძე

უ ღ ე ლ ტ ე ხ ი ლ ზ ე

კიდევ ერთი მტკაველი, კიდევ ერთი ნაბიჯი
და გულს გადამიხსნიან მთები გულით ნაფიცნი...
ვით მიდამო სავსეა გაზაფხულის ფერებით,
მკერდი ისე ამევსო ნაირფერ სიმღერებით,
სულიც ლხენით ამევსო და, ჰა, ლექსად დავძარი,
მკერდზე ცეცხლად მენთება, ლექსია თუ ხანძარი...
მივალ... ცის თაღს დავკოცნი, მიწას ვეამბორები,
თავს დამიკრავს ალერსით ვერხვები და წნორები,
ამაყად გადმომხედავს „მოდი-ნახე“ მაღალი,
ძველი უჭარმაგესი, ჩემთვის მუდამ ახალი...
უგრილესი ნიავით, უთბილესი ქარითა,
დღისით ცაზე ოქროს მზით, ღამით ვერცხლის მთვარითა,
მიწით ზურმუხტოვანით, ზეცის ფირუზ კამარით,
ჩაუქრობი ნათელით, ჩემზე ნაამაგარით,
მიწაც თბილი რძის ორთქლით — ჰაეროვან ნისლითა,
ხან შხაპუნა წვიმითაც, რა ხანია მიცდიდა,
მომყვირალე მდინარით, მოჩუხჩუხე ღელეთი,
რა ხანია მელოდა მშობელი იმერეთი...
სულის ერთი მოთქმა და გულის ერთი შერხევა
სხივჩაღვრილი ჰაერი ტანზე შემომეხვევა,
კიდევ ერთი ნაბიჯი, კიდევ ერთი მტკაველი
და ვით ღვიძლ შვილს ჩამიკრავს იმერეთის მთა-ველი.

ნათელი გზებით

იგი როგორღაც ადვილად, ძალდატანების გარეშე აკეთებს ყველაფერს: სერიოზული ცდის ჩატარებაც ეადვილება და რთული საგნის დაძლევაც არ უჭირს.

ბიოლოგიის ფაკულტეტის კურსდამთავრებული მარინე გიგინეიშვილი პროფესორ-მასწავლებლებისა და ამხანაგების სიამაყეა. წლების განმავლობაში იგი შესანიშნავად ათავსებს კარგ სწავლასა და ნაყოფიერ საზოგადოებრივ საქმიანობას.

მარინემ მეორე კურსიდანვე გამოამჟღავნა განსაკუთრებული ინტერესი მცენარეთა ფიზიოლოგიის შესწავლისადმი და სტუდენტთა სამეცნიერო წრის მუშაობაში ჩაება. მცენარეთა ანატომიისა და ფიზიოლოგიის კათედრაზე ახალგაზრდა მკვლევარს ყურადღებით შეხვდნენ და სამუშაო გამოუყვეს. მას შემდეგ გულმოდგინედ მუშაობს ფოტოსინთეზის პრობლემაზე, ბიოფიზიკისა და მცენარეთა ფიზიოლოგიის რთულ საკითხებზე. ორი წლის განმავლობაში მარინე მცენარეთა ფიზიოლოგიის სტუდენტთა სამეცნიერო წრეს ხელმძღვანელობდა, სისტემატურად კითხულობდა სამეცნიერო კონფერენციებზე შინაარსიან მოხსენებებს.

შემდეგ საწარმოო პრაქტიკა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ბოტანიკის ინსტიტუტის მცენარეთა ფიზიოლოგიის განყოფილებაში, უფროს მეცნიერ თანამშრომელ დოც. მ. ჭრელაშვილის ხელმძღვანელობით მარინემ დიდი მუშაობა შეასრულა და მისი მასალები დატოვეს კიდეც ინსტიტუტში.

მარინეს მუშაობით დაინტერესდნენ არა მარტო თბილისში. იგი წარდგა ასპირანტთა და ახალგაზრდა მეცნიერ-მუშაკთა საკავშირო სამეცნიერო კონფერენციაზე, რომელიც მოსკოვში ჩატარდა. იქ მან წაიკითხა მოხსენება — „მიკროელემენტების გავლენა ზოგიერთ ციტრუსოვან მცენარეთა ფოთლებში ქროლოფილის შემცველობაზე". მოხსენებამ აზრთა ცხოველი გაცვლა-გამოცვლა გამოიწვია და მაღალი შეფასება დაიმსახურა.

არანაკლებ საინტერესო იყო მისი სადიპლომო ნაშრომი — „ულტრაიისფერი დასხივების გავლენა სიცოცხლის სხვადასხვა ხანგრძლივობის მქონე ფოთლების სუნთქვასა და ფოტოსინთეზზე". ამ შრომის შესასრულებლად მარინე დაეუფლა ზუსტი ოპტიკური ხელსაწყოების გამოყენების მეთოდიკას.

ბიოლოგიის ფაკულტეტის სამეცნიერო საბჭომ მცენარეთა ანატომიისა და ფიზიოლოგიის კათედრის წარდგინების საფუძველზე რეკომენდაცია მისცა მარინეს ასპირანტურაში დასატოვებლად. ვუსურვოთ მას წარმატებები ამ გზაზე.

ა. გიორგაძე

მომავალი ბიოლოგები პრაქტიკაზე მიდიან

ფოტოეტიუდი დ. ნანობაშვილი[sic]

მთელი კოლექტივი მადლობელია

ერთი წელია, რაც იგი უნივერსიტეტში მოვიდა. დღის დასწრებულზე წარმატებით ჩააბარა გამოცდები, მაგრამ საწარმოო სტაჟის უქონლობის გამო საღამოს განყოფილებაზე გადაიყვანეს დროებით, თან თბილისის ორჯონიკიძის სახელობის № 1 სამკერვალო ფაბრიკაში გაგზავნეს საწარმოო პრაქტიკის გასავლელად.

არც თუ ისე იოლი სამუშაოდან დაიწყო უნივერსიტეტის ეკონომიური ფაკულტეტის პირველი კურსის სტუდენტმა ელდარ ჩიფჩიაურმა შრომის ფერხულში ჩაბმა. თანაც ლექციები.. პირველი წარმატებები; პირველი ხუთიანები ჩათვლის წიგნაკში... სპორტული ცხოვრება.

წესიერი, შრომისმოყვარე სტუდენტია ე. ჩიფჩიაური. საინტერესოა მის მიერ წამოყენებული ერთი წინადადება, რომელიც პრაქტიკულად დაინერგა ფაბრიკაში; მოსამზადებელ საამქროში მანამდე გადახვეულ მატერიაზე იარლიყს სიგანით აკრავდნენ. ეს კი არაპრაქტიკული იყო, ვინაიდან იარლიყი ფუთის გადაადგილების დროს იხეოდა და საჭირო იყო ხელმეორედ გადახვევა. ელდარის წინადადებით იარლიყის ადგილი და ფორმა შეიცვალა, რამაც პრაქტიკულად კარგი შედეგი გამოიღო. ამიტომ ე. ჩიფჩიაურმა ფაბრიკის ხელმძღვანელობის მადლობა დაიმსახურა.

რამდენჯერმე მომიხდა ფაბრიკაში მისვულიყავი, დავკვირვებოდი ჩვენი სტუდენტების შრომით საქმიანობას და წარმოიდგინეთ, უკმაყოფილო არ დავრჩენილვარ მათ მიმართ. ისინი არაფრით განირჩევიან უბრალო პროფესიონალი მუშებისაგან.. აი, დაგისახელებთ მათ: ვერძეული, ამურველაშვილი, ნათაძე, ტატულაშვილი და სხვ. ფაბრიკის მთელი კოლექტივი მადლობელია მათი.

ელდარ ჩიფჩიაურსა და მის მეგობრებს, რომლებიც მომავლის ნათელი გზით მიდიან, წარმატებები და წარმატებები შრომასა და სწავლაში, საზოგადოებრივ საქმიანობებში! — აი ჩვენი სურვილი.

იგორ კვესელავა

ახალ წარმატებებს ვუსურვებთ

დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკულტეტის საღამოს დასწრებული სწავლების განყოფილების სტუდენტებმა უკვე დაამთავრეს გამოცდები. გერმანული ენის სპეციალობის II კურსის სტუდენტებმა 26 ივნისს ჩააბარეს უკანასკნელი საგანი— საზღვარგარეთული ლიტერატურის ისტორია.

გამოცდაზე კარგი მაჩვენებლებით თავი ისახელეს მაუდ-კამვოლის კომბინატის მქსოველმა ასმათ არჯევანიშვილმა, „ცეკავშირის" სამხატვრო-სარეკლამო წარმოების საამქროს მუშამ — ნანული მინაზარაშვილმა, თბილისის 1 სამკერვალო ფაბრიკის შამ—ცარო ონიკაშვილმა, თბი სის პირველი მაცივრის დამხა ხებელმა ციალა სადალაშვი 64-ე სანლმმართველობის მუშ ციური მოლოდინმა და სხვ საზღვარგარეთული ლიტერა რის ისტორიაში დოც. შ. რევი ლთან მათ დაიმსახურეს უმაღ სი ნიშანი—ფრიადი. ასევე გად აქვთ ჩაბარებული მათ საგნებიც.

ვუსურვოთ ახალგაზრდებს ველთვის ერთნაირი წარმატ მოპოვება შრომაშიაც და ს ლაშიც.

შ. ვარაზისხეველი

სურათზე: იურიდიული ფაკულტეტის II კურსის ფრიადოსანი სტუდენტი მ. კეხიანიძე (მარჯვნივ) გამოცდას ისტორიულ მატერიალიზმში აბარებს დოც. ვეკუას. წარჩინებულმა სტუდენტმა ამჯერადაც ფრიადი შეფასება დაიმსახურა.

ფოტო **დ. ნანობაშვილისა.**

გამოცდა პოლიტეკონომიაში

ფილოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტები აბარებდნენ მიმდინარე სესიის უკანასკნელ გამოცდას პოლიტეკონომიაში დოც. თ. დემეტრაშვილთან. მათ კარგი შეფასებები დაიმსახურეს. ქართული ენისა და ლიტერატურის განყოფილების მეოთხე კურსის სტუდენტებიდან ერთ-ერთი საუკეთესო იყო რ. მდინარაძე, კავკასიურ ენათა განყოფილების სტუდენტთაგან თავი ისახელეს ვ. შენგელაიამ და ნ. ქეცბაიამ.

თანაკურსელებს ახარებთ აგრეთვე ვ. მინაშვილის, თ. ლესელიძის, ნ. აბზიანიძის და სხვათა წარმატება. მათ ფრიადი შეფასება დაიმსახურეს, კარგად მოამზადეს სოციალიზმის ეპოქის პოლიტიკური ეკონომიის საკითხები და გულდახმით შეისწავლეს ჩვენი პარტიის XXII ყრილობის მასალები.

„ფილოსოფიის ისტორიის" განხილვა

19 ივნისს ფილოსოფიის კათედრებმა მოაწყვეს ჩვენი უნივერსიტეტის გამომცემლობის მიერ 1962 წელს ქართულ ენაზე გამოცემული „ფილოსოფიის ისტორიის" საჯარო განხილვა.

კამათში მონაწილეობა მიიღეს ფილოსოფიურ მეცნიერებათა დოქტორმა გ. კალანდარიშვილმა, დოც. რ. კვიჟინაძემ, დოც. ტ. რუხაძემ, დოც. გ. რუსიამ, დოც. ა. გონაშვილმა. მათ აღნიშნეს ამ სახელმძღვანელოს გამოცემის დიდი მნიშვნელობა და მიუთითებს ზოგიერთ ნაკლოვანებებზე.

სიტყვებით გამოვიდნენ და შენიშვნებს პასუხები გასცეს სახელმძღვანელოს ავტორებმა — პროფ. კ. ბაქრაძემ, პროფ. ს. წერეთელმა, დოცენტებმა — პ. გუჯაბიძემ, გ. ნემსაძემ, მ. ჭელიძემ და ვ. კილაძემ.

მათ აღნიშნეს, რომ წიგნის შემდგომ გამოცემაში გათვალისწინებული იქნება მკითხველთა მძანი შენიშვნები და ნადადებანი.

დასასრულს მოკლე მაჯამებელი სიტყვით მოვიდა დიალექტიკ და ისტორიული მატ ალიზმის კათედრის გ დოც. ს. ლარცულიანი.

წიგნმა „ფილოსოფ ისტორია" საერთო მო ნება დაიმსახურა და მ განხილვა მაღალ მეც რულ დონეზე ჩატარ

ჯ. კა

ფრთაშესხმული ოცნება

თითქოს გუშინ იყო, უნივერსიტეტის დერეფნებში დარხეულმა ზარის ხმამ აუდიტორიისაკენ რომ მოუწოდა მათ. სიხარულითა და იმედით, ოცნებითა და რწმენით აღსავსენი მიუსხდნენ მერხებს, რომ დასწაფებოდნენ ცოდნის დაუშრეტელ წყაროს და სამოქმედო ასპარეზზე სათანადოდ მომზადებულნი გამოსულიყვნენ. ახალგაზრდული მგზნებარებით, შემართებით აღსავსენი მოვიდნენ ისინი აქ და მათს მისწრაფებას ზღვარს რა დაუდებდა!

რა სწრაფად, თითქოს და შეუმჩნევლად, გაირბინა ხუთმა წელმა... შეუმჩნევლადო, ვამბობთ, თორემ რამდენი ღირსშესანიშნავი რამ მოხდა ამ წლების განმავლობაში: რამდენი მღელვარება, გამოცდების კარგად ჩაბარებით გამოწვეული სიხარული თუ მოულოდნელი წაფორთხილებით მიყენებული გულისტკენა მოიტანა ამ წლებმა. უნივერსიტეტში გატარებული დღეები სამუდამოდ დარჩება მათს მეხსიერებაში. აქ იზრდებოდნენ და კაცკაცდებოდნენ, აქ შეისხა ფრთები მათმა ოცნებამ.

დღეს გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტზე განსაკუთრებული დღეა: გეოლოგიური აგეგმვისა და ძებნის სპეციალობის V კურსის სტუდენტები 120-ე აუდიტორიაში სადიპლომო პროექტებს იცავენ. ირგვლივ ყველაფერი სადღესასწაულოდ გამოიყურება, მაგიდაზე ცოცხალი ყვავილებია. მაგიდას უსხედან ღვაწლმოსილი მეცნიერები, სახელმწიფო საგამოცდო კომისიის წევრები — პროფ. ა. ჯანელიძე, პროფ. ი. კაჭარავა, პროფ. ა. ცაგარელი, პროფ. ნ. სხირტლაძე... სტუდენტები ღელავენ: მართლაც, ძნელია მშვიდად ილაპარაკო ქართული გეოლოგიური სკოლის ამ თვალსაჩინო წარმომადგენლების წინაშე.

სადიპლომო პროექტების დაცვა დაიწყო, გაიარა პირველმა მღელვარებამ და დიპლომანტები უკვე დამშვიდებით ლაპარაკობენ თავიანთი თემების შესახებ, ამტკიცებენ საკუთარ მოსაზრებებს. კომისიის წევრები კმაყოფილი არიან.

შესანიშნავად დაიცვა სადიპლომო პროექტი ე. ადამაშვილმა. მისი თემაა „ხუდესის მადნეული რაიონის გეოლოგია და კოლჩედანების ძებნა ცენტრალურ უბანზე". მან უმაღლესი შეფასება დაიმსახურა. კარგი შეფასება დაიმსახურა აგრეთვე, მ. ახანიძემ და სხვ.

გულისტკივილით უნდა აღვნიშნოთ ის გარემოება, რომ სადიპლომო პროექტის დაცვის უფლება ვერ მიიღეს იმ სტუდენტებმა, რომლებმაც ყაზახეთში სამუშაოდ წასვლაზე უარი განაცხადეს.

მაშ ასე, ყველაზე დიდი გამოცდა უკან დარჩა. წინ ფართო სამოქმედო ასპარეზია. გვინდა სულითა და გულით მივულოცოთ ამ სტუდენტებს ცხოვრების ფართო შარაგზაზე გამოსვლა და ვუსურვოთ მათ ახალ-ახალი წარმატებანი შემოქმედებით საქმიანობაში.

არტურ ხუნდაძე

კეთილშობილური საქციელი

შუიდ ივნისს IV კორპუსის შენობაში იურიდიული ფაკულტეტის V კურსის სტუდენტ მარიამ სალუქვაძეს დაეკარგა საფულე, რომელშიც 100 მანეთი იდო.

საფულე იპოვეს და პატრონს დაუბრუნეს ისტორიის ფაკულტეტის IV კურსის სტუდენტებმა ნანული კალმახელიძემ და იოსებ რუხაძემ.

გერვასი ნასარიძე

პოლონურ ჟურნალში

პოლონური ჟურნალის „პრავო ი ჟიჩეს" მიმდინარე წლის მაისის ნომერში დაიბეჭდა ჩვენი უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის დეკანის დოც. გივი ინწკირველის სტატია „გერცენი და პოლონეთი", რომელიც მიეძღვნა დიდი რუსი რევოლუციონერ-დემოკრატის დაბადების 150 წლისთავს.

დ. ცინცაძე

ჩვენი გაზეთის მორიგი ნომერი გამოვა 1962 წლის სექტემბრის პირველ რიცხვებში.

რედაქტორის მაგიერ შ. ბოლქვ

რედაქციის მისამართი: ქ. თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1. ტელეფონი 2—88—34

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობის სტამბა, ი. ჭავჭავაძის 1. ტირაჟი 1 000, უე 05359